

את כנפיהם עד שהיו הכנפים אחוזים בגופם **כְּמָה דָּאֵת אָמַר** (שמות כה) **וְהָיוּ הַכְּרָבִים פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים לְמַעַלָּה, פּוֹרְשֵׁי וְלֹא פְּרוּשֵׁי. סוֹכְכִים וְלֹא סְכוּכִים. דָּא בָּאֵת** (ס"א בזאת) **הָיוּ קִיּוּמֵי וְחֲדָאן בְּשִׁכְיִנְתָּא** כמו שנאמר והיו הכרבים פורשי כנפים למעלה ודרשו חז"ל שכתוב פּוֹרְשֵׁי שמשמע שמעצמם פרשו את כנפיהם ולא כתוב פְּרוּשֵׁי שמשמע שתמיד היו כנפיהם פרוסות ולכן כתוב סוֹכְכִים שפירושו שמעצמם היו סוככים את כנפיהם ולא כתוב סְכוּכִים שפירושו שתמיד כנפיהם היו סוככים כי הרי בנס היו עומדים והיו שמחים בשכינה שהיתה שורה עליהם.

כתוב בפסוק כי בענן אראה על הכפורת ולא כתוב אני על הכפורת **אָמַר רַבִּי אַבָּא, מַה בָּעָא הָכָא, פִּי בְּעֵנָן אֵרְאָה עַל הַכְּפֻרֶת. וְכִתִּיב בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן, וְהָא כִּהְנָא לָא חָמֵי לְשִׁכְיִנְתָּא בְּשַׁעֲתָא כִּד הָוָה עָאֵל** אמר רבי אבא מה הענין כאן שכתוב כי בענן אראה על הכפורת וכן כתוב בזאת יבוא אהרן שמשמע שהיה מסתכל בשכינה שהיתה שורה על הכפורת תמיד ולכן ציווהו שלא יבוא בכל עת אל הקודש והרי הכהן אינו רואה את השכינה כשהוא נכנס לקדש הקדשים וא"כ היה צריך לומר כי בענן אני על הכפורת ולמה כתוב לשון אראה (רמ"ק). **אֵלָא עֲנָנָא הָוָה נְחִית, וְכִד הָוָה נְחִית מָטָא עַל הָאֵי כְּפֻרֶת, וּמִתְעָרִין גְּדַפְיֵיהוּ דְּכְרוּבִין, וְאַקְשֵׁי לְהוּ וְאַמְרֵי שִׁירְתָּא** אלא משום שכאשר היה יורד ענן השכינה והיה מגיע על זו הכפורת אז הכרובים היו מעוררים את כנפיהם והיו מקישים

זה בזה והיו אומרים שירה מכח הקול שהיה יוצא מהקשת כנפיהם זה בזה ואז הכהן שהיה שומע את קול זה היה יודע ששם השכינה ולכן כתוב אראה כי שמיעת הקול נחשבת לראית השכינה ולכן ציוהו של יבוא בכל עת אל הקדש (מק"מ).

הכרובים היו אומרים שירה ומקישים כנפיהם מפחד הרוממות

וַיִּמָּה שִׁירָתָא אַמְרֵי (תהלים צו) **כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד**
נֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים. הָאֵי כֹד סְלִקֵי גְדִפְיֵיהוּ

ואיזו שירה היו הכרובים אומרים ומבאר שהיו אומרים "כי גדול ה'" מצד החסד הנקרא גדול ו"מהולל מאוד" מצד הגבורה ששם סוד התהילה "ונורא הוא" מצד הת"ת הנקרא נורא "על כל" מצד היסוד הנקרא כל "אלהים" מצד המלכות הנקראת אלהים ושירה זו היו אומרים כאשר היו מרימים את כנפיהם להקישם זה בזה והוא להורות על פחדם מרוממות זו"ן אשר עליהם (רמ"ק). **בְּשַׁעֲתָא דְּפַרְסִין לְהוּ אַמְרֵי**, (תהלים צו) **כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה** כאשר היו פורשים את כנפיהם בכדי להקישם זה בזה היו אומרים כי כל אלהי העמים אלילים ולכן יש להם גבול אבל ה' שמים עשה ולכן אין גבול למקומו והוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו וכ"ש שאין מקומו מצומצם בין שני הכרובים (רמ"ק). **כֹּד חֲפִיִּין עַל כַּפּוֹרְתָא, אַמְרֵי** וכאשר היו מכסים את הכפורת בכנפיהם היו אומרים, (תהלים צח) **לְפָנַי יְהוָה כִּי בָא לְשָׁפוֹט אֶת הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט תִּבֵּל בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים** דהיינו שאפילו שאין לו מקום וגבול מ"מ צריך לנהל ולשפוט

את התחתונים ולכן בא הקב"ה והשרה את שכינתו במקדש בכדי לנהל את התחתונים ואז

מלאה כל הארץ את כבודו (רמ"ק).

הכהן בבית המקדש היה שומע את קול הכרובים

וְקִלְהוֹן הָיָה שָׁמַע פֶּהֲנָא בְּמִקְדָּשָׁא, פְּדִין שְׁוֵי קְטוֹרֶת

בְּאַתְרֵיהּ, וְאַתְכּוּוֹן בְּמָה דְאַתְכּוּוֹן, בְּגִין

דִּיתְבְּרַךְ פְּלֵא ואת קול הכרובים היה שומע הכהן בביה"ק ואז היה שם את

הקטורת במקומו והיה מכוון במה שהיה יודע לכוון בכדי שיתברכו כולם (וקלהון).

וְגַדְפֵי כְּרוּבֵיִיא, סִלְקִין וְנַחְתִּין, וְזִמְרֵי שִׁירְתָּא, מְחַפְיִין

לְכַפּוֹרֶתָא וְסִלְקֵי לְהוּ. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב סוּכְכִים.

סוּכְכִים דִּיִּיקָא וכן כנפי הכרובים היו עולים ויורדים ומזמרים שירה ומכסים את

הכפורת ואח"כ היו מעלים אותה ולכן כתוב סוככים בדוקא כי בנס היו סוככים על הכפורת

וּמָנָא לָן דְּקִלְהוֹן אֲשַׁתְּמַע, פְּמָה דְאַתְ אָמַר (יחזקאל א)

וְאֲשַׁמַּע אֶת קוֹל וְגו' ומנין לנו שקול הכרובים היה נשמע, מזה שכתוב שאמר

יחזקאל ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים. מַהוּ בְּמִישְׁרִים אמר רבי

יוסי מה שהיו אומרים הכרובים ועמים במישרים מה הכוונה במישרים. **פְּמָה**

דְאַתְ אָמַר, מִישְׁרִים אֶהְבוּד, לְאַכְלֵלָא תִרִין פְּרוּבִין,

דְּכַר וְנוֹקְבָא, מִישְׁרִים וְדָאִי ומבאר שהוא כמו מש"כ מישרים אהבוך

שפירושו לכולל את שני הכרובים שהם סוד מטטרו"ן שהוא סוד זכר שביצירה וסנדלפון

הלימוד היומי

לע"נ מנחם בן הרב סאלם (שלום) ז"ל

שהוא סוד נקבה שבעשיה וכאשר הם מישרים את פניהם זה כנגד זה בסוד הייחוד היו נקראים מישרים בודאי (מק"מ). **וְעַל דָּא, וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים** ולכן כתוב ועמים במישרים כי השכינה מנהיגה את כל העולם ע"י אלו שני המלאכים.

משה שמע את קול השכינה ע"י שני הכרובים

וּכְתִיב וכן כתוב, (במדבר ז) **וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהֵי מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרוּבִים וַיְדַבֵּר אֱלֹהֵי** דהיינו שמשה שמע את קול השכינה ע"י שני הכרובים שהם מטטרו"ן וסנדלפו"ן וע"י דיבר הקב"ה אליו (מק"מ). **רַבִּי יִצְחָק אָמַר, מִכַּאן אוֹלִיפְנָא דְּבְכָל אַתָּר דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח דְּכַר וְנוֹקְבָא, לֹא כִדְאֵי לְמַחְמֵי אִפִּי שְׂכִינְתָא** רבי יצחק אמר שמכאן אנו לומדים שבכל מקום שהאדם לא נמצא בזכר ונקבה ביחד דהיינו שהוא נשוי הוא אינו ראוי וכדאי לראות את פני השכינה. **הָדָא הוּא דְּכְתִיב,** (תהלים קמ) **יֵשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵיךָ** וזהו מש"כ ישבו ישרים שהם סוד זכר ונקבה אז הם ישבו את פניך, **וְתִנְיֹנָן, כְּתִיב,** (דברים לב) **צְדִיק וְיִשְׂרָאֵל הוּא, דְּכַר וְנוֹקְבָא** וכן למדנו מש"כ צדיק וישר הוא פירושו שהוא סוד זכר ונקבה כי צדיק הוא היסוד וישר הוא המלכות, **אוֹף הָכָא כְּרוּבִים דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְעַלֵּיהּ כְּתִיב,** (תהלים צט) **אַתָּה כּוֹנֵנֶת מִישְׁרִים** וכן כאן הכרובים הם סוד זכר ונקבה ובכדי שתשרה עליהם השכינה ולכן ועליהם כתוב אתה כוננת מישרים דהיינו שהוא סוד זכר ונקבה. **וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים. וּבְגִינֵי כַד,** (שמות כה) **וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו, וְהָא אוֹקִימָנָא** וכן כתוב עליהם ועמים